

РЕШЕНИЕ

№ 1451

гр. София, 28.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 31.01.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

ЧЛЕНОВЕ: Николай Ангелов

Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **12023** по описа за **2019** година докладвано от съдия Николай Ангелов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба с вх. № 1060340 от 20.09.2019 г. по описа на АССГ, подадена от Регионална инспекция по околната среда и водите - С. /РИОСВ - С./ срещу Решение от 19.08.2019г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 17-ти с-в, постановено по н.а.х.д. №13059/2018г., с което е отменено Наказателно постановление /НП/ № 54/13.07.2018г., издадено от директора на РИОСВ - С., с което на [фирма],[ЕИК] е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 90 300 (деветдесет хиляди и триста) лв. на основание чл.53 от ЗАНН и чл. 34и, ал.8 от Закона за чистотата на атмосферния въздух за извършено нарушение на член 16, параграф 5 от Регламент (ЕС) №517/2014 на Европейския парламент и на съвета от 16 април 2014г. за флуорсъдържащите парникови газове и за отмяна на Регламент (ЕО) №842/2006г.

С жалбата се иска отмяната на съдебното решение и на отмененото с него НП като неправилно и незаконосъобразно, поради нарушение на материалния закон и съдопроизводствените правила. Касаторът твърди, че изложения мотив на въззивния

съдебен състав за маловажност на случая е неправилен. Изтъква, че дружеството е пуснало на пазара количество флуоровъглероди, което значително е надвишило определената му квота за 2016г., което от своя страна е довело до високия размер на наложената имуществена санкция. Счита, че в случая не са налице основания извършеното деяние да бъде квалифицирано като „маловажен случай“ и да се приложи разпоредбата на чл. 28, буква „а“ от ЗАНН.

При проведено открито съдебно заседание по делото касаторът РИОСВ – С., редовно призован, не се представлява.

Ответникът – [фирма] се представлява от адв. Н., който оспорва жалбата. Моли да бъде оставено в сила решението на СРС. Представя писмена защита и две касационни решение по идентични случаи.

Представителят на Софийска градска прокуратура – прокурор С. счита касационната жалба за неоснователна.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, Административен съд София – град, Шестнадесети касационен състав, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, и от лице с право и интерес от обжалване, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, постановено по подадена в срок жалба срещу подлежащо на обжалване наказателно постановление. Не са изтекли, както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства СРС е установил следната фактическа обстановка:

[фирма] извършвало внос/пускане на пазара на флуоровъглеродороди /HFC/, за което съгласно чл. 16, § 5 от Регламент №517/2014 на Европейския Парламент и на Съвета за флуоросъдържащите парникови газове и за отмяна на Регламент ЕО № 842/2006, му била издадена квота за календарната 2016г. в размер на 47690 tCO₂ eq. за тази година дружеството не е имало прехвърлени количества от предходни години или от други лица, допускащи увеличаване на квотата.

За 2016г. дружеството сключило договор с китайски износител за доставка на флуоровъглеродороди, като поръчаното количество съответствало на квотата за внос. Дружеството получило три цистерни с газ от китайския си доставчик, като вносьт бил обработен чрез Митническо бюро С. – Запад с митнически документи от 28.07.2016 г., 26.10.2016г. и 28.12.2016г. Но при сбируване на доставеното количество газ съгласно митническите документи за внос общо за трите вноса, дружеството установило, че представлява 48539 tCO₂ eq, тоест то е внесло с 903 tCO₂ eq повече от разрешената му квота. Въпреки това, на 28.12.2016 г. то осъществило вноса и приело третата цистерна, с количеството газ в която надвишавало отпуснатата му квота, тъй като до края на календарната година оставали едва 3 дни и нямало възможност да получи нова доставка с точното поръчано количество.

Скоро след установяване на надвишения внос, в началото на 2017 г. управителят на дружеството сигнализирайл МОСВ, като разговарял с Д. С. – главен инспектор в Дирекция „Опазване чистотата на въздуха“, а през юни 2017г. изпратил и официално уведомление до МОСВ и Европейската комисия относно количеството надвнесен газ спрямо квотата, придружено с доклад от одиторско дружество.

Във връзка с това, на 16.11.2017 г. от МОСВ било изпратено писмо до РИОСВ С. относно вероятни нарушения на квотата от дружеството – жалбоподател и на 07.12.2017г. била извършена проверка от Х. К. на длъжност старши експерт в РИОСВ С. в офиса на дружеството. Дружеството предоставило на проверяващите информация за разрешената му квота за внос на флуоровъглеродороди. В последствие от МОСВ била изискана информация от официалния регистър в ЕС за внос на НФС, като на 06.02.2018 г. министерството потвърдило, че квотата на [фирма] за 2016 г. е в размер на 47690 tCO₂ eq. След това проверяващите изискали и информация от Агенция Митници относно митническите документи за внос на газ от дружеството за 2016г., които били предоставени на РИОСВ С. на 02.04.2018 г. Едва след получаване на тези документи св. К. успяла да установи с категоричност, че дружеството е превишило отпуснатата му квота за внос на газ за 2016г. с 903 tCO₂ eq, което е извършено с третия внос за годината на 28.12.2016 г. на територията на Митническо бюро С. Запад. К. приела, че с това дружеството е извършило нарушение на чл. 16, пар. 5 от Регламент № 517/2014 на Европейския Парламент и на Съвета за флуоросъдържащите парникови газове и за отмяна на Регламент ЕО № 842/2006.

За така констатираното нарушение Х. К. на длъжност старши експерт в отдел „Опазване чистотата на атмосферния въздух и опасни химически вещества“ към дирекция „Контрол на околната среда“ в РИОСВ С.. Съставила АУАН № 53/2018 г. на 22.05.2018 г. в присъствие на двама свидетели и на управителя на дружеството. АУАН бил връчен на управителя на дружеството - П. на същия ден, но той не изложил възражения срещу констатациите в него. Такива не са депозирани и в срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН.

Въз основа на АУАН №53/2018 г. при пълна идентичност на описаното нарушение и дадената му правна квалификация било издадено обжалваното наказателно постановление на 13.07.2018 г., като в него на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 90300 лева за извършено нарушение на чл. 16, пар. 5 от Регламент № 517/2014. Прието е, че нарушението е извършено с третия внос на газ от дружеството, когато е превишена годишната квота с 903 tCO₂ eq, на 28.12.2016 г. на територията на Митническо бюро С.- Запад, тъй като митническото освобождаване за свободно обръщение в рамките на ЕС се приравнява на „пускане на пазара“ съгласно чл. 2, пар. 10 от Регламент № 517/2014.

Наказателното постановление е връчено на пълномощник на дружеството, с отбелязана дата на връчване в приложеното известие - 10.07.2018 г., което се установява от за доставяне, като на 30.07.2018 г. в РИОСВ С. е депозирана жалба срещу него.

След уведомяването на Европейската комисия за превишената квота през юни 2017 г., квотата за внос на дружеството за 2018 г. била намалена с двойния размер на превишението, а именно 1806 tCO₂ eq съгласно предвидения в Регламент № 517/2014 санкционен механизъм.

За да отмени НП, СРС е изследвал релевантната фактическа обстановка въз основа на събрания доказателствен материал - писмени доказателства и свидетелски показания

на К., Б. и С. и е изложил подробни мотиви относно наличието на предпоставки за приложение на чл. 28 от ЗАНН, които напълно се споделят от настоящата касационна инстанция.

Въпреки изложеното, настоящият съдебен състав констатира, че при съставянето на АУАН и издаването на НП е допуснато съществено процесуално нарушение по смисъла на чл.57 т.6 от ЗАНН, което не е констатирано от първоинстанционния съд.

На [фирма] е вменено нарушение на чл.16, параграф 5 Регламент (ЕС) № 517/2014 на европейския парламент и на съвета от 16 април 2014 година за флуорсъдържащите парникови газове и за отмяна на регламент (ЕО) № 842/2006г. С цитираната норма, обаче е въведено изискване към друг правен субект – Европейската комисия. Последната, по силата на посочения текст, е длъжна да разпределя квоти за пускане на пазара за всеки производител и вносител за всяка година, като прилага механизма за разпределяне, установен в приложение VI на Регламента. В цитираната правна норма липсва въведено задължение за търговците-вносители и производители на флуоровъглеродороди да не надвишават определените квоти. Подобно изискване е въведено в текста на чл.34и ал.8 от ЗЧАВ, който, обаче е цитиран в АУАН и НП едва като правно основание за налагане на имуществена санкция.

В случая е налице несъответствие между фактическото описание на нарушението и правна норма, към която е отнесено същото. В обстоятелствената част на обжалваното НП е описано поведение на нарушителя, което не отговаря на диспозицията на чл.16, параграф 5 Регламент (ЕС) № 517/2014 на европейския парламент и на съвета от 16 април 2014 година за флуорсъдържащите парникови газове и за отмяна на регламент (ЕО) № 842/2006г. Цитираната норма съдържа правило, което следва да се спазва от друг правен субект.

Посочването на несъответна на словесното административно обвинение правна норма в наказателното постановление представлява съществено процесуално нарушение, тъй като ограничава правото на защита на лицето, срещу което е съставено наказателното постановление. Административнонаказателното обвинение е единство между факти и право и всякога, когато между тях липсва съответствие, е налице неясно обвинение, тъй като привлеченият към отговорност не знае срещу какво следва да се брани - дали срещу фактическите твърдения, описани в НП или срещу тези, които се сумират в посочената за нарушена правна норма.

Предвид строго формалният характер на производството и изричното предписание на ЗАНН в тази насока, съдът намира за недопустимо тълкуване волята на наказващия орган по отношение на това какво точно нарушение счита за осъществено.

Ето защо, счита, че спорното НП е издадено при съществено нарушение на процесуалните правила, установени в разпоредбата на чл.57 от ЗАНН и като такава е незаконосъобразно.

С тези мотиви настоящата касационна инстанция намира, че решението на СРС е правилно като краен резултат, не е допуснато нарушение на съдопроизводствените правила, поради което следва да бъде оставено в сила.

Воден от гореизложеното и на основание на чл. 221, ал. 2 от АПК, чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София - град, Шестнадесети касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 19.08.2019г. на Софийски районен съд, НО, 17-ти с-в, постановено по н.а.х.д. №13059/2018г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.